

Bırakıp da Gidersen

– KARDELEN · 31 Aralık 2020

Bırakıp da Gidersen

Yine maziye daldım, gözlerim dolu dolu
Hazan olur yıllarım, bırakıp da gidersen
Böyle mi olmalıydı; yarılanmışken yolu?
Söner tüm hayallerim, bırakıp da gidersen.

Bahçemde açan güller, senden birer hatıra
Kalbim hezeyan eder, dizilir sıra sıra
Bülbülüm feryat eder, düşerken ah-u zara
Solar gider güllerim, bırakıp da gidersen.

Kaç yıl oldu saymadım, yad ellere gideli
Divane aşık oldum, gören diyor ki; deli
Ayrılmış meğerse, sensizliğin bedeli
Kimi sarar kollarım, bırakıp da gidersen.

Mevsimlerden hangi ay, bu denli soğuk eser?
Bu nasıl bir ayazdır, yüreğim ki buz keser
Henüz kalbim atarken, ne olursun bir ses ver
Üşür sensiz ellerim, bırakıp da gidersen.

İsyan edip halime, rüzgar gibi estim de,
Bana biçtiğin hayat, sanki kefen büstümde.
Kim çizdi kaderimi, kimin ahı üstümde,
Nice olur hallerim, bırakıp da gidersen.

Bana mı yazıldı tek, silinmeyen bu yazgı?
Onca şiirler yazdım, kimi süsler bu bezgi?
Kulağımda bir tını, kime vurur bu ezgi?
Giz olur bülbüllerim, bırakıp da gidersen.

Dağlarım karla kaplı, boynum bükülü kaldı
Sana çıkan yollarım, dün de çakılı kaldı
Söylesene sevdiğim, seni benden kim ç/aldı?

Düze çıkmaz yollarım, bırakıp da gidersen.

Kardelen yüreğimle, bahara eremedim
Bende hayat hep kıştı, buzları kıramadım
Yokluğunda boy verip, çiçeğe duramadım
Donar gider dallarım, bırakıp da gidersen.

Kardelen
17.12.2020